

Marc-Hervé Martin

A HÁLYOGKOVÁCS

„Még nem gondolkozott azon, kedves uram, hogy fordítása sohasem lehet tökéletes?”
„Ide hallgasson: egy terhességnyi ideje Budán vagyok. Elhött az idő. Tán együgyű és jogtalan gondolat: néhány költő, akit én épp szeretek, s akik ismeretlenek, s akiket következképpen még inkább szeretek, azaz: fordítani szeretnék. [...] A nyelvezet köpönyege szíjjelnyílott, és erős illata arcomba áradt, midőn simogattam a magyar szavakat. Sundisznók. Őszibarack. Titokratosság. Világosság. Éjszélkor kopogtattam. Magyarok nyitottak ajtót. Dolgoztunk egész éjjel. Így hát elkészült s megszületett a franciából néha-néha csúnyán kiírselt mondat. [...] A szótár csak kagyló, ezzel csak meregetünk a nyelv tengeréből. A nyelv azonban a tenger, a tenger. Én pedig egy kagylóban fekvő pirinyó tengeri rák vagyok, apró tojás – hullámoktól lebegtetve, ringatva – mely gyermekes módon mohón arra vár, hogy rá folyjon ki a nyelvtengerivadék. Mégis a tengert szerelemmel szeretem. Benne akarok fürödni, lebegni, úszni, fordulatokat tenni ide-oda, azzal a kockázattal, hogy belepusztulok, és azzal az eshetőséggel, hogy új kincssel vonulhatok vissza a szárazföldre. [...] Azért tettem így, mert vágyakozom, mert még nem a veszélyekre, nem a nehézségekre gondolok. Tudva, hogy hónapok, évek múltán, midőn majd, majd jobban beszélek magyarul, úszni többé őszintén nem merek...”

Robert Desnos

EGY NAP MIKOR ÉJSZAKA VOLT

Fölröpült a folyó fenekére.
Az ébenfa kövek, az arany vasdrótok és az ág nélküli kereszt.
Minden semmi.
Szerelemmel gyűlölöm őt mint mindenki.
A halál belélegezte a nagy üresség lélegzetét.
A körző négyzeteket és ötagú háromszögeket rajzolt.
Ezután lement a padlásra.
A déli csillagok ragyogtak.
Visszajött a vadász vadásztáska tele halakkal a Szajna közepén lévő partra.
Egy giliszta a kerületen megjelöli a kör középpontját.
Csöndes szemem zajos beszédet mondott.
Akkor a kihalt ösvényen sétáltunk ahol rohant a tömeg.
Amikor a sétától jól kipihentük magunkat volt bátorságunk leülni aztán ébredéskor
lezárult szemünk és a hajnal ránk borította az éj tartályait.
Az eső megszáritott minket.